
Prædiken til Mariæ Bebudelsesdag 1930

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til Mariæ Bebudelsesdag 1930	4
Mariæ Bebudelsesdag	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til Mariæ Bebudelsesdag 1930

Mariæ Bebudelsesdag

Prædikedag Mariæ Bebudelsesdag

Prædikedato 6. april 1930

Prædiketekst Lukas 1,46-56

Prædiken ID P060430-01

Kilde KMF-nr. 26.14.01

Mariæ Bebudelsesdag.

393 118

27-11 668

Bibelen er ikke for Børn udenvidere at læse i. Den er skrevet for voxne og ud af en ligefrem Tankegang. Det gælder ogsaa den skønne dybt menneskelige Historie, vi i Dag kommer til at tænke paa I Sam's 2. Historien om Elkana Peninna og Anna og Samuel fortælles. — Da Anna nu bragte sin endelig opnaaede Søn til Herren, brød hun ud i en Lovsangssalme, maaske en gammel Salme. Det er omtrent den samme Salme, Maria synger her. Naar der staar hun sagde, er det vel ikke at forstaa, at hun den lille Bondepige løber over med alle disse Ord af sig selv. Men da den unge Pige hører den gamle Præstefruens profetiske Ord, da bliver ogsaa hun grebet, og hun begynder at nynne en af sit Folks gamle Sange. Hvad Sang kunde hun da bedre begynde paa end den Samuels Mor sang — han, der fødtes ogsaa nær som ved et Under ved en inderlig Bøns Hørelse (hvis Motiv dog ikke mindst var, at hun blev drillet saa meget af sin Medbejlerske), og

som blev en af de største Gudsmænd i Gudsfolket i en øde gudsforladt Tid. Og det, der nu gaar gennem Sangen som det levende Indhold, det er Troen paa Gud Almægtige, som den, der griber ind i Historiens Løb og den Enkeltes Skæbne, saaledes, at det Hovmodige, Selvretfærdige og Stærke knækkes, kues, bøjes, men det ringe, oversete, lidet regnede ophøjes af ham. Saadan var det aabenbaret i Israels Folks indbyrdes Liv og over for dets Fjender, saadan skete det nu med den lille Bondepige, der var udset til at føde Verdensfrelseren, saadan være det ogsaa med den kristne Menighed og med det kristne Liv i dig og mig — vort verdslige Liv, det begærende og krævende, det dominerer, brovter, falder i Øjnene, men inden i os lever det skjulte, uformembare Kristenliv, som Gud gør til vort Væsens Kærne og ophøjer med sin Arms Vælde til evigt Liv.